

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 858

гр. София, 10.01.2013 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в
закрито заседание на 10.01.2013 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

като разгледа дело номер **7902** по описа за **2012** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.143 ал.1 от ДПК във вр. чл.144 от АПК във
вр. чл.248 ал.1 ГПК.

Образувано е по молба на И. Й. Т. чрез неговия процесуален преставител, входирана
на 30.11.2012г в деловодството на АССГ. Направеното до съда искане е да се
допълни постановеното решение № 6237/20.11.2012год по адм. Дело № 7902/2012г на
АССГ, I отделение 13 с-в, с което е уважена жалбата на И. Т. против Заповед №
74703/ 04.05.2012год на Началник Група АНД при отдел ПП -СДВР, в частта му за
разноските, като се присъди в полза на И. Й. Т. адвокатско възнаграждение в размер на
500 лв.

В срока за писмен отговор е постъпил такъв от Сектор ПП при СДВР, с който молят
съда да остави молбата за изменение на решението в частта за разноските без
уважение.

С решение № 6237/20.11.2012год по адм. Дело № 7902/2012г на АССГ, I
отделение 13 с-в, е уважена жалбата на И. Т. против Заповед № 74703/04.05.2012год
на Началник Група АНД при отдел ПП –СДВР и ответника е осъден да заплати сумата
от 10 лв разноски по делото. Препис от решението е връчен на И. Т. на
30.11.2012год, поради което и молбата по реда на чл.143 ал.1 от АПК във вр. чл.144 от
АПК във вр. чл.248 ал.1 от ГПК е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна поради следните мотиви: От приложеното на
стр.54 от делото пълномощно с договор за правна защита и съдействие е видно, че
уговореното възнаграждение между И. Т. и адв. Д. в размер на 500 лева не е платено.
Още в решението съдът е посочил, че досежно искането за присъждане на 500
лв, уговорено възнаграждение по договор за правна защита и съдействие, съдът
намира, че липсва отбелязване, че същото е платено, поради което и няма да се
присъди. С искането за изменение на решението в частта за разноските от
30.11.2012год не е представено доказателство, че уговореното възнаграждение е

платено,а се развиват доводи за приложението на чл.36 ал.4 от ЗАдв,свързано с отлагане плащането на възнаграждението с оглед изхода на делото и чл.37 от Задв. Според настоящия състав нормата на чл.36 ал.4 от ЗАдв „Възнаграждението може да се уговори в абсолютна сума и/или процент върху определен интерес с оглед изхода на делото, с изключение на възнаграждението за защита по наказателни дела и по граждански дела с нематериален интерес» представлява хипотеза,различна от тази,пред която сме изправени в настоящия случай.Тук не сме изправени пред хипотезата на чл.38 ал.1 и ал.2 от Задв.,при която няма пречка да не бъде уговорено възнаграждение ,а такова да се присъди с решението,но само ако в договора за правна помощ изрично е посочено обстоятелството по чл.38 ал.1 от Задв.В случая страните са уговорили възнаграждение,което не е заплатено от упълномощителя.Ако това е така,то пълномощникът би могъл да се снабди с заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК и изпълнителен лист,както постановява чл.37 от Задв.Ако възнаграждението е платено,то би следвало да има и доказателства за това,и в този случай няма пречка да бъде присъдено от съда на осн. Чл.143 ал.1 от АПК.Този текст от закона пък предвижда заплащане като разноска на «възнаграждението» за един адвокат,ако жалбоподателят е имал такъв.В случая членуването на думата възнаграждение предполага от семантична гледна точка и то да е реално понесено като тежест от жалбоподателя.Твърдението за отлагане във времето на плащането на възнаграждението също не е подкрепено с доказателства,поради което и не следва да се кредитира.На още по силно основание съгласно чл.144 от АПК във вр. чл.80 от ГПК страната не е представила и списък с разноските,които е понесла,поради което и молбата ѝ за изменение на решението в частта за разноските се явава неоснователна и като такава ще следва да се отхвърли.

Ето защо Административен съд София град, I отделение, XIII състав.

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на И. Й. Т. чрез неговия процесуален представител с искане да се допълни постановеното решение № 6237/20,11,2012год по адм. Дело № 7902/2012г на АССГ, I отделение 13 с-в,с което е уважена жалбата на И. Т. против Заповед № 74703/04,05,2012год на Началник Група АНД при отдел ПП -СДВР,в частта му за разноските,като се присъди в полза на И. Й. Т. адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния Административен Съд в седмодневен срок от връчването му на страните .

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: